

Na úvod

Pookriatie z ...

Opäť som ho chcel spoznať. I keď výhľad naňho mi zacláňalo množstvo vykonaných, ešte nevykonaných i práve zamýšľaných skutkov tmy.

Išiel som s ním niekoľkokrát po ceste. Hovoril ku mne a ja som ho nepoznal. Zaš až pri tom osudnom lámaní.

Šli sme predtým ako vždy celkom priechodnou cestou, no nie úplne pravdivou. Teda z mojej strany to nebola celkom čistá cesta.

*Pokračovali sme tou cestou,
sem-tam aj po naviatom raždí.*

*Chvilkami som mal pocit,
že to tak ostane navždy.*

*Hovoril mi o tom,
čomu porozumiem až ...
ako vždy.*

Ak vydržím po osudný okamih lámania. Bože, možno to potiahnem až tam.

Možno!

Raždie príjemne hřeje pod nohami unavených pútnikov. Žiale sa lepšie znášajú, ak ich má kto znášať. A s ním sa to vcelku darí, ak príjmeš pozvanie k stolu, kde ti zmiznú zo srdca všetky chmáry a pristúpi k tebe ten, čo ťa chce obdariť.

Opäť som ho chcel spoznať, idúcky dobre známou cestou do mojich Emauz. Tú cestu predsa dobre poznám, a predsa ma prekvapí okrem neho veľa iných, ktorí ma tiež niekam pozývajú.

Vydržím? Chcem ho spoznať inak než doteraz?

*Zas až pri tom osudnom lámaní,
keď sa zmení v mojom chápaní.*

Pri lámaní, ktorého význam ešte len pochopím.

Pavol Kall

Zamyslenie

Namiesto podania ruky pohárik

O Štefanovi Závodníkovi (bojovníkovi za triezvosť našich predkov a zakladateľovi spolkov miernosti) som doteraz nevedel nič. To meno bolo pre mňa veľkou neznámosťou, a to som kedysi riešil na gymplí rovnice hneď s niekoľkými neznámymi. Celkom mi to išlo. Nakoniec som mal z matiky takú fest zaslúženú trojku. Lepšia zaslúžená trojka než kadejakými, nie vždy korektnými praktikami vydobytá dvojka, ba dokonca až jednotka.

Ale aby som nezašiel od hlavnej témy príďaleko. Ten Závodník ma zaujal. Práca s dedičanmi v predminulom storočí nebola žiadnou prechádzkou ružovým sadom. Ktovie, možno učil svojich farníkov aj to, ako štiepiť ruže (no nie tak, ako sa štiepi atómové jadro; vraj o niekoľko rokov bude Slovensko opäť energeticky sebestačné, len neviem, kam budú ukladať vyhorené palivo, lebo na západnom Slovensku sa toho asi veľa nezmestí, dúfam, že som teraz nevyzradil nejaké vládne tajomstvo, ale to je iná téma).

Bol to iste správny chlapík a kňaz oduševnený pre svoju prácu v pastorácii. A čo zostalo po ňom v dnešnom treťom tisícročí? Možno nejaká pamätná tabuľa, odhalená pre niekoľkými rokmi, pár záznamov v nejakých poučných knihách a niekoľko článkov o jeho činnosti v Pútnikovi. Možno teraz krivdím všetkým tým, ktorí poznajú tohto človeka a vedia o jeho záslužných činoch.

Aj dnes však chodia po svete takí Závodníkovia, ktorým nie je jedno, že dnes pijú alkohol aj dvanásťročné deti. Veď u nás na Slovensku je zvykom nalievať pri každej udalosti, nielen pri významných

životných medzníkoch. Mám pocit, že skôr, ako nám niekto podá ruku pri návšteve, natiska do rúk poháriček domácej a ešte sa chváli, ako sa mu podarila. Samozrejme, nie je tomu tak v každej slovenskej rodine. A toto tvrdenie ma aspoň trochu utešuje.

Dalším strašiakom sú naše vlastné deti. Často sa stáva, že ak zazvoníte, dlhú chvíľu vám nik neotvára. A čo je toho príčinou? Každý sedí za vlastným laptopom a fejsbukuje o dušu. Až po niekoľkých zacengnutiach sa dvere otvoria. Márne by ste čakali privítanie a podanie ruky. Člen rodiny tretieho tisícročia nemá čas na takéto „okázalosti“, veď ste ho vyrušili v jeho dôležitej činnosti a ešte za to čakáte podanie ruky a milé uvítacie slovko? Zobudte sa do krutej, ale reality.

Dnes by som si priať, aby sme si častejšie podávali ruky a srdcia na dlani než poháriky a fľaštičky. Odteraz obmedzím svoj pobyt pri počítači. Skúsím každú návštevu patrične privítať. Samozrejme, podaním ruky a nie pohárika! Podám seba a budem sa tešiť na reálne a nie iba virtuálne stretnutia. Vraj moderná rodina sa stretáva v zásade iba večer, a to v zásade iba na fejsbuku...

Pavol Kall

Formácia

Cirkev, Boží ľud

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes sa chcem krátko zastaviť pri ďalšom z výrazov, ktorým Druhý vatikánsky koncil definoval Cirkev – pri „Božom ľude“ (*Lumen Gentium*, 9; *KKC* 782). Urobím tak prostredníctvom niekoľkých otázok, nad ktorými sa každý môže zamyslieť.

1. Čo znamená byť Božím ľudom?

Predovšetkým to značí, že Boh nepatrí výnimočným spôsobom nejakému národu. On je ten, ktorý nás pozýva, aby sme sa stali súčasťou jeho ľudu. Týmto pozvaním sa obracia na všetkých bez

rozdielu, pretože Božie milosrdenstvo túži po tom, „aby všetci ľudia boli spasení...“ (*1 Tim* 2, 4).

Ježiš nehovorí apoštolom a nám, aby sme vytvorili akúsi vyčlenenú, elitnú skupinu. Hovorí: Chodte a robte učeníkov zo všetkých národov (*Mt* 28, 19). Sv. Pavol potvrdzuje, že v Božom ľude, v Cirkvi „už niet Žida ani Gréka...“, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi“ (*Gal* 3, 28).

Chcel by som sa prihovoriť aj tomu, kto sa cíti vzdialený od Boha a Cirkvi, kto sa obáva alebo je ľahostajný, kto si myslí, že sa nedokáže zmeniť: Pán volá aj teba, aby si patril do jeho ľudu a robí to s veľkou úctou a láskou! Pozýva nás, aby sme boli súčasťou Božieho ľudu.

2. Ako sa stávame členmi tohto ľudu?

Nie je to prostredníctvom fyzického narodenia, ale narodením novým. V evanjeliu Ježiš hovorí Nikodémovi, že je potrebné narodiť sa zhora, z vody a z Ducha, aby sme vošli do Božieho kráľovstva (*Jn* 3, 3 – 5).

Krstom sme boli včlenení do tohto ľudu skrze vieru v Krista, ktorá je Božím darom a musí byť vyživovaná a rozvíjaná počas celého nášho života. Pýtajme sa: Ako rozvíjam svoju vieru, ktorú som dostal v krste? Ako ju zveľaďujem? Ako ju prehlbujem?

3. Aký je zákon Božieho ľudu?

Je to zákon lásky – k Bohu a k blížnemu podľa nového prikázania, ktoré nám zanechal Pán (*Jn* 13, 34). Táto láska nie je sterilnou sentimentálnosťou ani hmlistou predstavou. Spočíva v uznaní Boha za jediného Pána života a zároveň v prijatí druhého ako skutočného brata, prekonávajúc rozdelenia, rivalitu, nedorozumenie, sebeckto.

Tieto dve skutočnosti sú súbežné. Akú cestu ešte musíme prejsť, aby sme konkrétne preživali tento nový zákon, zákon Ducha Svätého, ktorý v nás pôsobí, zákon dobrotivosti a lásky...

Pri sledovaní správ a televízie vidíme, koľko sporov sa vedie medzi kresťanmi. Ako to všetko pochopiť? Toľko bojov

uprostred Božieho ľudu! Na sídliskách, v zamestnaniach – toľko vojen zo závidosti a žiarlivosti!. Aj v jednotlivých rodinách koľko vnútorných rozporov!

Musíme prosiť Pána, aby nám umožnil dobre pochopiť tento zákon lásky. Aké je dobré a nádherné milovať jeden druhého tak ako naozajstní bratia! Aké je to úchvatné!

Urobme dnes jednu vec: Všetci máme voči iným sympatie i antipatie a možno mnohí z nás sú na niekoho nahnevaní. Aspoň sa obráťme na Pána slovami: „Páne, hnevám sa na toho, na túto. Prosím ťa zaňho, za ňu. Prosím ťa.“ Modlime sa za tých, na ktorých sme sa nahnevali. Je to významný krok v tomto zákone lásky, urobme ho dnes!

4. Čo je poslaním Božieho ľudu?

Prinášať svetu nádej a Božiu spásu; byť znamením lásky Boha, ktorý volá všetkých, aby sa stali jeho priateľmi; byť kvasom, ktorý prekvasí celé cesto; soľou, ktorá dochutí a ochráni pred skazou; svetlom, ktoré osvecuje.

Stačí si otvoriť noviny a vidíme, že zlo je prítomné okolo nás, diabol koná. Chceme však povedať nahlas: Boh je silnejší! Veríte tomu, že Boh je mocnejší? Povedzme to spolu, všetci spoločne to vyslovme: Boh je silnejší! Viete, prečo je mocnejší? Pretože je Pánom, jediným Pánom.

Realita, ktorá je veľakrát tmavá, poznačená zlom, sa môže zmeniť, ak my budeme tí prví, ktorí do nej vnesú svetlo evanjelia – predovšetkým naším vlastným životom. Ak na nejakom štadióne počas tmavej noci niekto zažne svetlo, bude sotva viditeľné. Ak však zažne svetlo sedemdesiatitisíc divákov, štadión sa osvetlí. Nech sa náš život stane Kristovým svetlom – a spoločne zanesieme svetlo evanjelia kamkoľvek!

5. Čo je cieľom tohto ľudu?

Je ním Božie kráľovstvo, ktoré začal na zemi sám Boh a ktoré sa má ďalej šíriť, až kým ho on nezavrší na konci vekov, keď sa zjaví Kristus, náš život (*Lumen Gentium*, 9).

Cieľ teda spočíva v plnom spoločenstve s Pánom; je v Pánovej rodine, keď vstúpime do jeho Božieho života, kde budeme bez konca prežívať plnú radosť z jeho lásky.

Drahí bratia a sestry! Byť Cirkvou, byť Božím ľudom podľa veľkého plánu Otcovej lásky znamená byť Božím kvasom uprostred nášho ľudstva. Značí to ohlasovať a niesť Božiu spásu nášmu svetu, ktorý je často stratený a potrebuje odpovede, ktoré ho povzbudia, dodajú mu nádej a novú silu na cestu.

Nech je Cirkev miestom milosrdenstva a Božej nádeje, kde sa každý môže cítiť prijatý, milovaný, kde mu je odpustené a je povzbudený žiť dobrý život evanjelia. Preto, aby sme sa mohli cítiť prijatí, milovaní, že nám je odpustené a aby sme mohli byť povzbudzovaní, musí mať Cirkev otvorené dvere, aby všetci mohli prísť. My však musíme vyjsť z týchto dverí a ohlasovať evanjelium. Ďakujem!

Z príhovoru pápeža Františka na generálnej audiencii v Ríme 12. 6. 2013

www.tkkbs.sk

Katechéza

O svedectve

Svedectvá predstavujú podstatný, dalo by sa povedať teologický prvok evanjelizácie. Evanjelizácia smeruje k osobnému stretnutiu s Kristom-Spasiteľom, ktorý mocou Ducha Svätého vstupuje do nášho života a premieňa ho. Svedectvá hovoriace o možnosti a realite takýchto stretnutí dnes majú veľkú moc a sú v procese evanjelizácie nevyhnutné.

Ak však chceme podať svedectvo, musí to byť vždy vopred dohovorené s evanjelizátorom alebo s tým členom evanjelizačnej skupiny, ktorý je zodpovedný za svedectvá.

Plodné svedectvo

Ak uvedieme do života všetky nasledujúce zásady, určite bude naše svedectvo

plodné, prinesie ovocie a veľkú radosť. Vtedy na otázku: „Čo považuješ za najradostnejšiu udalosť svojho života?“ budeme môcť odpovedať: „To, že som prijal Krista a že môžem k Nemu privádzať iných. To je najradostnejšia udalosť v mojom živote a takto najlepšie môžem slúžiť iným ľuďom, mojim bratom.“

1. Byť si istý, že Kristus je mojím Pánom a Spasiteľom, že je prítomný v mojom živote, žije vo mne a ja v ňom.

2. Uistiť sa, že som všetky svoje hriechy uznal a vyznal pred Bohom s vierou v odpúšťajúcu moc Kristovej krvi vyliatej na kríži.

3. Uistiť sa, že viem život v Duchu, že Kristus sedí na tróne môjho srdca a moje „ja“ je Mu poddané.

4. Deliť sa pri každej príležitosti jednoduchým spôsobom s inými svojou vierou v Krista.

5. Modliť sa.

6. Ísť, to znamená vziať iniciatívu do svojich rúk.

7. Ísť v láske, s presvedčením, že som nástrojom Božej lásky.

8. Hovoriť o Kristovi.

9. Výsledky ponechať na Boha a Jemu pripisovať výsledky.

Svedectvo vo Svätom písme

V Skutkoch apoštolov sv. Pavol hovorí:

1. aký bol predtým, než uveril: čo si myslel a čo robil predtým, než sa stal veriacim (*Sk 22, 1 – 5*);

2. ako uveril: vysvetľuje, ako sa stal veriacim (*Sk 22, 6 – 11*);

3. aký bol potom, ako uveril: ako sa zmenil jeho život potom, ako sa stal veriacim (*Sk 22, 12 – 21*).

4. No aj keď Pavlovo svedectvo zostáva rovnaké, hlavný dôraz vždy prispôsobuje podľa situácie, kedy a kde ho hovorí a pre koho je určené (*Sk 21, 37 – 22, 21; Sk 26, 1 – 23*).

O tom, ako si svedectvo pripraviť a aké má a nemá byť, si povieme nabadúce.

Mery Poláčková, členka CDJ HSŽ

Ježiš, môj záchranca

Volám sa Jozef a s Pánom Ježišom som prežil toho už dosť. Vždy som cítil, že mám duchovnú pomoc. Keď som mal 10 rokov, pre alkoholizmus mojich rodičov ma úrady zobrali do pestúnskej starostlivosti. Začal som si postupne zvykať na nových pestúnov a ich deti. Zo začiatku to bolo dobre, ale ako som rástol, musel som pomáhať čoraz viac, neraz až za hranicu vlastných síl. Pestúni boli síce kresťania, ale na bohoslužby ich to veľmi neťahalo. Keď som mohol, tak som išiel do kostola. Veľmi som si obľúbil Pána Ježiša, ktorý ma viedol. Ja som to až tak nepocítoval, ale Pán Ježiš si ma priťahoval skrze vlastný kríž. Koho Ježiš miluje, toho aj krížom navštevuje.

Pestúni ma nechceli púšťať do rodnej dediny, pretože sa súdili s mojimi rodičmi. Mne nič iné nezostávalo, len sa modliť za nich a spievať si: „Keby som bol vtáčkom, letel by som za les, pozrieť sa, čo robí mamička moja dnes. Košielku mi šije, na mňa si spomína, vráť mi, Bože, vráť mi, toho môjho syna.“ A v tomto som sa posilňoval a povzbudzoval. Pestúni začali stavať nový dom, pri stavbe ktorého som im pomáhal, ako som len vedel. Aj keď tvrdili, že sa mi nechce robiť, ja som sa za nich modlil, aby mi nekrivdili. Ich vlastné deti im nepomáhali a mohli navštevovať svojich kamarátov. Ja som však nemohol. Uvedomoval som si, že ja mám kamaráta Ježiša. Ved' On ma sprevádzal vtedy, keď mi bolo veľmi ťažko.

Keď som chodil na kopec podojiť kravu, cestou som rozmýšľal, čo robia moji rodičia. Po ceste som sa začal modliť a prosiť Pána o pomoc. Mnohokrát ma nechceli pustiť ani do kostola a hovorili mi, že pôjdem inokedy, lebo teraz je veľa práce. Ale práce pribúdalo a ja som nemal čas ani na učenie. Vtedy mi Pán Ježiš posielal dobrých ľudí, ktorí ma povzbudzovali. Učitelia v škole mi pomáhali, lebo vedeli, že to mám ťažké. Vtedy som videl, ako sa

Svedectvo

Pán Boh o mňa postará v každodenných skúškach.

V roku 2007 mi zomrel môj otecko. Vtedy som si povedal, že musím ísť do svojej obce ku svojej rodine. Cítil som, že moja mama by ma veľmi potrebovala. Pán Ježiš mi poslal takých ľudí, ktorí ma posilnili vo viere a v nádeji, že raz budem vo svojom dome s mamkou. Veril som tomu, ale nevedel som, kedy ten čas príde. Pestúni mali stretnutia s mojimi rodičmi aj na viacerých súdoch. Chceli, aby som sa nestrelal s rodičmi, ale súd tento návrh zakaždým zamietol.

Prišiel aj veľmi očakávaný deň, kedy som dovŕšil osemnásť rok života. V ten deň som sa ešte veľmi modlil a prosil, aby mi Pán Boh splnil môj sen. Ale On ma ešte viac skúšal. Po príchode sociálnych pracovníkov sa stalo, že som stále ostával u pestúnov v Lieseku. No ja som dúfal, že keď nie dnes, tak niekedy sa predsa len stane to, po čom som túžil.

Dni ubiehali... Prišiel deň 15. august 2012, keď ma na sviatok Nanebovzatia Panny Márie Pán Boh povolal k môjmu neočakávanému dňu. Bol som veľmi šťastný. Vtedy som si povedal: „Skončil som boj a prišiel som ku svojej mamke.“ Celá rodina sa nesmierne tešila a nechcela veriť, že sa to stalo. Vtedy som veľmi ďakoval Pánu Bohu za jeho zázrak. Tým ma viac priblížil k svojej spásu.

Jedného dňa po škole som sa vrátil k pestúnom a ako vždy som mal napísaný papier, čo ma dnes čaká. Vtedy som tam mal napísané: „Ak chceš ísť domov k mame, tak sprav toto... a tam toto a hen tamto...“ Ja som sa ponáhlal, aby som to stihol do večera urobiť. Ale prišli pestúni a začali kontrolovať, čo som spravil. To som aj spravil, no potom povedali, že zmizli peniaze. A povedali, že som to bol ja. Ja som im povedal, že nie, veď som nemal kedy, keď som bol na stavbe. Ale oni my neverili, až zmizla ešte väčšia suma a nakoniec som to musel zaplatiť. Ja som nemohol, ale zveril som to Pánu Bohu a on sa postaral.

Správy

Stále ďakujem Pánu Bohu za to, že aj v najťažších situáciách mi poslal dobrého človeka. On sa vždy postará o tých, čo potrebujú pomoc. A on ma bude stále skúšať, či vydržím. Teraz bývam u mamy a tam sa staráme ja o mamu a ona o mňa. A tak sa povzbudzujeme navzájom. Spolu sa v kaplnke modlíme za tých, čo potrebujú pomoc od Boha. Ja verím, že nás vypočuje a vyslyší naše prosby a modlitby. Mnohé sú aj za vás.

Človek má žiť tak, nech sa to páči Pánu Bohu. Keď máš rodinu, tak ju veď k Bohu, lebo bez neho to nejde, a k práci a povinnostiam, vtedy budete mať všetko spravené, a tiež k šanovlivosti, lebo vtedy si budete všetko šanovať a vážiť.

Jozef

Správy

Stretnutie KOČ v Lipanoch

V nedeľu 28. apríla 2013 sa uskutočnilo stretnutie členov a kandidátov kruciáty v Lipanoch. Podujatie sa konalo v príjemnom skoro rodinnom prostredí čajovne.

Na úvod každý zo zúčastnených napísal na lístok meno človeka, za ktorého sme sa potom modlili. V rámci modlitby sme pridávali prosby k Duchu Svätému na rôzne úmysly. Pokračovali sme štúdiom témy o dôstojnosti človeka a o hodnote ľudskej práce. Do diskusie sa mohol zapojiť ktokoľvek a naozaj to bol obohacujúci čas. Dôstojnosť každého človeka je totiž zjavná, aj keby bol v očiach tohto sveta tým najposlednejším a najodvrhovannejším.

Téma sa posunula aj smerom k Rómom a nášmu vzťahu k nim. Aj oni sú Bohom stvorení a milovaní. Na záver sme uvažovali nad tým, ako môžeme aj my dať najavo ostatným ich dôstojnosť Božieho dieťaťa. Nezabudli sme sa pomodliť modlitbu kruciáty a na záver nám otec Martin Goč požehnal. Ďakujeme Pánu Bohu za chvíle strávené v našom spoločenstve.

Pavol Kall, kandidát KOČ

Slávnosť turíčnej vigílie

Prijatie Ducha Svätého je dôležitým predpokladom pre ďalšie napredovanie vo viere. Apoštoli, ktorí boli po Ježišovom zmrtvýchvstaní ustráchaní, potrebovali posilu a dary Ducha Svätého, aby išli a ohlasovali evanjelium.

Dnešní kresťania už vari nepotrebujú takú podporu v podobe darov Ducha Svätého? Sviatok Turíc nie je potvrdením ľudskej rezignácie, keď už pomôže „iba“ prijatie Ducha Svätého, ale je to skvelá možnosť znova si pripomenúť, že každý z nás sa môže otvoriť pôsobeniu tohto Ducha, aby sme dostatočne vyzbrojení Jeho mocou kráčali naozaj cestou k osobnej svätosti a dokonalosti.

Pán nám zosiela svojho Ducha a uistuje nás, že rovnako ako apoštoli ani my nie sme osamotení a bezradní. Veď práve skrze Ducha Svätého môžeme hlbšie spoznávať pravdy našej viery; skrze Neho milujeme, odpúšťame, radujeme sa, aj znášame s pokorou naše ťažkosti. On nás vovádza do stále intenzívnejšieho dôverného kontaktu s Bohom, ak o to stojíme. Učí nás, ako žiť múdro, trpezlivo, ako využívať svoje dni plnohodnotne, tvorivo a zodpovedne. Bez Neho nedokážeme úprimne formulovať ani naše modlitby.

Dnešný svet je plný akejsi rezignácie, beznádeje, pesimizmu, ktoré pramenia z neistoty a strachu. Avšak naša nádej predsa nezomrela, my nie sme stratení vo víre udalostí tohto sveta. Duch Svätý, ktorého nám Pán zosiela, je životnou miazgou pre každého z nás. Nechajme sa Ním viesť v každodennosti. On nás obnoví a naozaj nám pripomenie všetko, čo je podstatné pre našu spásu. Zároveň nám ešte viac otvorí srdcia aj pre potreby našich blízkych, známych i neznámych, lebo je Láska. Aby ovocie Jeho prítomnosti v nás bolo zjavné a obohacujúce.

V sobotu večer 18. mája 2013 sa v kaplnke Charitného domu v Lipanoch uskutočnila slávnosť Turíčnej vigílie, keď sa zúčastnení veriaci stretli, aby zotrvali

na modlitbách ako kedysi apoštoli s Pannou Máriou a očakávali prislúbeného Ducha Svätého.

V pozvánke na túto udalosť bolo okrem iného napísané: „Nekladme odpor Duchu Svätému. Milosť, ktorú by sme si všetci mali prosiť od Pána, je poslušnosť Svätému Duchu, Duchu, ktorý k nám prichádza a núti nás ísť vpred na ceste k svätosti, svätosť Cirkvi, ktorá je taká krásna.“ (Svätý Otec František).

Pred začatím samotnej Turíčnej slávnosti sme mali možnosť napísať svoj osobný úmysel, za ktorý chceme obetovať túto svätú omšu, a tiež sme boli obdarovaní malým papierikom v podobe plamienka, ktorý znázorňoval dar alebo ovocie Ducha Svätého.

Duchovný program turíčnej vigílie sa začal modlitbou slávnostného ruženca, pokračoval spevom litánií k Panne Márii (Matka, ty nás poznáš...), potom nasledovala samotná svätá omša, keď sa do liturgie zapojili aj veriaci čítaním Božieho Slova, spevom žalmov a prednášaním prosieb.

Počas turíčnej vigílie sme prosili o Jeho dary, o vyliatie Jeho milosti na nás. V jednom z čítaní Turíčnej vigílie sme počuli aj tieto slová: „Syn človeka, tieto kosti, to je celý dom Izraela. Oni hovoria: ‚Zoschli nám kosti, zhynula naša nádej, sme stratení.‘ Preto prorokuj a povedz im: Toto hovorí Pán, Boh: ‚Ľud môj, ja otvorím vaše hroby, vyvediem vás z vašich hrobov a vovediem vás do krajiny Izraela. A spoznáte, že ja som Pán, keď otvorím vaše hroby a vyvediem vás z vašich hrobov, ľud môj. Vložím do vás svojho ducha a ožijete.‘“

V rámci sprievodu s obetnými darmi priniesli svoju deklaráciu KOČ dvaja zo zúčastnených veriacich. O spev a hudbu sa postarala lipianska mládež a pán kaplán Martin Gaľa. Svätú omšu slúžil duchovný otec Martin Goč, ktorý v homílii pripomenul, že všetci sme Božie deti a každého z nás Boh naozaj miluje. Hovoril aj o Cirkvi, ktorá je dielom Ducha

Svätého.

Po skončení svätej omše sa konala adorácia, ktorú opäť hudobne sprevádzali mladí. Okrem iného sme pri nej prosili za uzdravenie a oslobodenie pre tých, ktorí sú spútaní zlými vplyvmi a závislosťami. Po záverečnom požehnaní so Sviatosťou oltárnou čakalo na všetkých zúčastnených malé agapé.

Vďaka patrí všetkým, ktorí sa zapojili do prípravy a priebehu tejto duchovnej slávnosti. Duchu Svätý, nauč nás žiť v stálej Božej prítomnosti!

Pavol Kall, kandidát KOČ

Modlitbové stretnutia v Lipanoch

Modlitbové stretnutia v Lipanoch bývajú v kaplnke Charitného domu v Lipanoch. Začínáme korunkou k Božiemu milosrdenstvu obetovanej za závislých a pokračujeme svätou omšou. Povzbudením bývajú aj svedectvá ľudí, ktorí sa vymanili zo svojej závislosti.

Po svätej omši sa konajú modlitby za duchovné a telesné oslobodenie a uzdravenie spojené s adoráciou Najsvätejšej Sviatosti so sprievodom gitary. Stretnutia sa zúčastňujú členovia nášho spoločenstva, sympatizanti, ľudia z filiálok aj z blízkeho okolia. Býva to veľmi požehnaný čas, keď Boh koná s mocou a dotýka sa srdca človeka.

Všetci ste srdečne pozvaní! Vďaka Ti, Pane, za všetko, čo pre nás robíš!

Danielka Polláková

Pozvánky

Pešia púť do Levoče

KOČ, Kláštor minoritov Levoča a Diakonia oslobodenia HSŽ pozývajú všetkých na 12. ročník Pešej púte Kruciáty oslobodenia človeka za triezvosť slovenských rodín, ktorá sa uskutoční v dňoch **5. až 7. júla 2013** pri príležitosti Mariánskej púte v Levoči. O duchovné vedenie sa budú starať bratia minoriti z Levoče.

Program v piatok

Do 10,00 – Zraz účastníkov pri hlavnom kostole v Starej Ľubovni; 10,30 – Svätá omša kruciáty; 11,30 – Odchod po určenej trase: Stará Ľubovňa – Podolínec – Spišská Belá; 18,00 – Príchod do Spišskej Belej; 18,30 – Svätá omša a evanjelizačné stretnutie; 21,30 – Vešpery, večierka a nocľah v Spišskej Belej

Program v sobotu

6,00 – Svätá omša; 7,00 – Ranné chvály; 8,00 – Pokračovanie púte v smere Ľubica – Zálubica (býv. VVP) – Ruskinovce – Mariánska hora; 18,00 – Príchod na Mariánsku horu

Program v nedeľu

Hlavný program na Mariánskej hore

Pokyny pred cestou

Na cestu si vezmite: spacák, karimatku, výbavu do dažďa, viacero ponožiek, baterku, Sväté písmo, spevník JKS, ruženec, pútnickú stravu, fľašu na vodu a pohár.

Prosíme aj o potvrdenie účasti telefonicky: 0908 452 589 – páter Roman, Levoča; 0955 410 231 – otec Martin Mária Kollár, Levoča; 0907 606 969 – Danka, Lipany; 0904 318 660 – Marek, Rožňava alebo e-mailom: registracia@kruciata.sk.

KOČ

Púť do Medžugoria

Kruciáta oslobodenia človeka v Levoči organizuje v dňoch **19. až 28. júla 2013** v poradí už 6. púť Kruciáty oslobodenia človeka do Medžugoria.

Cena za zájazd je 280 eur a je v nej zahrnuté: doprava klimatizovaným autobusom, ubytovanie s polpenziou pri mori, ubytovanie a strava (raňajky, obedy) v penzióne v Medžugorí, poistenie, sprievodca, vstupy do komunít, preklad omší do slovenčiny. Duchovné vedenie zabezpečuje páter Roman Gažúr.

Púť sa začína 19. júla 2013 svätou omšou o 10.30 v minoritskom kostole

v Levoči. Na 20. júla v dopoludňajších hodinách je naplánovaný príchod na Markarsku riviéru, ubytovanie vo františkánskom kláštore v Zaostrogu (dve noci). V pondelok 22. júla popoludní bude odchod do Medžugoria. V Medžugorí sa pútnici ubytujú a zúčastnia na medžugorskom večernom programe. V dňoch 23. až 27. júla bude v Medžugorí výstup na Podbrdo a Križevac, návšteva komunity Cenacolo a medžugorský večerný program. Návrat je naplánovaný 28. júla 2013 v popoludňajších hodinách.

Prihlasujte sa prostredníctvom e-mailu na adresu: registracia@kruciata.sk alebo margitakocisova@gmail.com alebo telefonicky: 0944 546 014, 053/44 34 311 (p. Margita Kočišová).

Do prihlášky uveďte priezvisko, meno, adresu, číslo cestovného dokladu, ktorý použije účastník na cestu (platný pas alebo občiansky preukaz) a rodné číslo (kvôli hromadnému poisteniu dopravcom).

Odporúčame účastníkom, aby stravu a batožinu na pobyt pri mori mali v samostatnej taške.

KOČ

Národný pochod za život

Pozývame všetky hnutia a spoločenstvá podporiť život na Národnom pochode za život, ktorý sa uskutoční v dňoch **21. až 22. septembra 2013** v Košiciach.

Na sobotu poobede sú naplánované workshopy na rôzne témy na stanovištiach v meste a večer spoločný program v športovej hale.

V nedeľu dopoludnia budú sväté omše a bohoslužby za život v jednotlivých košických chrámoch s biskupmi z celého Slovenska, na obed moderovaný kultúrny program na Hlavnej ulici a poobede pochod za život cez mesto.

Hlavným iniciátorom Národného pochodu za život je Konferencia biskupov Slovenska.

Cieľom pochodu je verejne vyjadriť túžbu po zmene v ochrane života každého človeka od počatia po smrť.

red.

Kalendárium KOČ

14. 8. 2013 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patróna KOČ

31. 8. 2013 – Národná púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krošcienka

28. 9. 2013 – Národná púť poľskej kruciáty

Október 2013 – Celoslovenské sympóziu KOČ

22. 10. 2013 – Liturgická spomienka na bl. Jána Pavla II.

November 2013 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2013 – Liturgická slávnosť Nepoškvrneného počatia PM, patrónky KOČ

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý páry týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

Prešov – V kláštore Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk